

Dostosowania wymagań z TECHNIKI

NADPOBUDLIWOŚĆ, ADHD SYMPTOMY ZABURZEŃ

Trudności:

- z koncentracją na szczegółach
- z organizacją pracy i wszelkich zajęć
- z podejmowaniem zadań wymagających dłuższego wysiłku intelektualnego
- z rozumieniem komunikatów

Gubienie przyborów szkolnych i przedmiotów potrzebnych do pracy.

Uleganie rozproszeniu pod wpływem nawet słabych bodźców.

Zapominanie o codziennych obowiązkach.

SPOSÓB DOSTOSOWANIA WYMAGAŃ

Posadzenie ucznia w miejscu sprzyjającym koncentracji, blisko nauczyciela (z dala od okna i drzwi lub z tyłu klasy, w przypadku, gdy uczeń potrzebuje dużo przestrzeni - w takiej sytuacji nauczyciel często podchodzi do ucznia i sprawdza jak postępuje praca).

Przestrzeganie zasady regularności (działania w ustalonym rytmie, unikania gwałtownych zmian).

Wykonywanie czynności według stałego schematu i częste powtórki.

Konsekwentne egzekwowanie ustalonych reguł (warto je spisać i zamieścić w widocznym miejscu).

Jasne określenie granice przestrzennych (ławka, przestrzeń, gdzie dziecko może się poruszać).

Pozbawienie miejsca pracy wszelkich bodźców rozpraszających (na ławce powinny znajdować się jedynie przybory, narzędzia i pomoce niezbędne do wykonywania danego zadania).

Przekazywanie treści za pomocą konkretów z uwzględnieniem krótkotrwałego okresu koncentracji, krótkie i jasne polecenia, rozbijanie dużych zadań (poleczeń) na mniejsze.

Używanie krótkich komunikatów: "otwórz zeszyt", "spójrz na tablicę".

Powtórzenie treści zadania lub polecenia, udzielanie dodatkowych wyjaśnień w przypadku dekoncentracji.

W razie potrzeby prośenie ucznia o powtórzenie polecenia.

Sprawdzanie czy uczeń wykonał jedno polecenie, a dopiero potem wydanie następnego.

Mobilizowanie do wysiłku i ukończenia zadania.

Stosowanie na bieżąco pochwały za aktywność lub dobrze wykonane zadanie, dostrzeganie i nagradzanie również drobnych osiągnięć i wysiłku włożonego w pracę.

Częste nawiązywanie kontaktu wzrokowego.

Przypominanie o terminowych zadaniach.

Uczeń zapisuje pracę domową zarówno ustną, jak i pisemną (jeśli nic nie jest zadane – formułę „nic do zrobienia”).

Uczeń zapisuje wszelkie konieczne informacje (np. o planowanych wycieczkach, akademiach, datach sprawdzianu i wymaganym zakresie materiału).

OBNIŻONE MOŻLIWOŚCI

INTELEKTUALNE SYMPTOMY ZABURZEŃ

Myślenie wyłącznie konkretno – obrazowe, niezdolność do myślenia abstrakcyjnego.

Uporczywe powtarzanie tych samych czynności.

Potrzeba większej ilości czasu na zrozumienie i wykonanie zadania.

Wolniejsze tempo uczenia się.

Trudności w:

- wykonywaniu podstawowych operacji myślowych opartych na rozumowaniu, wnioskowaniu, analizie, syntezie, porównywaniu, abstrahowaniu, uogólnianiu
- rozdzielaniu całości (przedmiotów, zjawisk, sytuacji, zadań), wykrywaniu ich części składowych
- scalaniu rozdzielonych w analizie elementów (zestawianiu przedmiotów, zjawisk i sytuacji, wskazywaniu podobieństw i różnic między nimi)
- wyróżnianiu jakiejś cechy, rzeczy, zjawiska, sytuacji z jednoczesnym pominięciem innych cech
- wykonywaniem bardziej złożonych działań
- pamięciowym przyswajaniem i/lub odtwarzaniem z pamięci wyuczonych treści (np. tabliczka mnożenia, skomplikowane wzory, układy równań)
- z rozumieniem treści zadań

SPOSÓB DOSTOSOWANIA WYMAGAŃ

Upraszczenie w miarę potrzeb instrukcji i poleceń.

Podchodzenie do ucznia w trakcie samodzielnej pracy, w razie potrzeby dyskretnie udzielanie pomocy i wyjaśnień.

Upewnianie się, czy polecenia zostały należycie zrozumiane, w razie potrzeby dodatkowe wyjaśnianie, powtarzanie podczas pracy (indywidualnej lub w grupie zadaniowej) z zeszytem ćwiczeń i kartami pracy oraz w trakcie pisania sprawdzianów, testów, kartkówek.

Wielokrotne tłumaczenie trudniejszej partii materiału uzupełnione sprawdzaniem stopnia jego zrozumienia.

Udzielanie wsparcia, wskazówek, porad w przypadku pojawienia się trudności u dziecka poprzez stawianie pytań ukierunkowanych i naprowadzających na rozwiązanie problemu.

Ocenianie toku rozumowania, nawet gdyby ostateczny efekt był błędny (co może wynikać np. z pomyłek rachunkowych).

Dzielenie złożonych zadań na mniejsze etapy.

Częste odwoływanie się do konkretnego np. graficzne przedstawianie treści zadań.

Omawianie niewielkich partii materiału i o mniejszym stopniu trudności (pamiętając, że obniżenie wymagań nie może zejść poniżej podstawy programowej)

Ocenianie pozytywne, jeśli wynik zadania jest prawidłowy, choćby strategia dojścia do niego była niezbyt jasna.

Wydłużanie czasu na wykonanie zadania

Mobilizowanie do wysiłku i ukończenia zadania.

W razie potrzeby dostosowanie kroju, wielkości i grubości czcionki w pracach pisemnych.

W razie dużych trudności podczas omawiania trudniejszych zagadnień, można obniżyć wymagania na sprawdzianie (tzw. łatwiejszy sprawdzian z oceną maksimum 3 - ważne, aby treści były zgodne z podstawą programową, tylko odpowiednio dostosowane i podstawowe bez rozszerzeń);

można też dać podpowiedź, np., wzór potrzebny do rozwiązania zadania (ale wtedy z odjęciem punktów za podpowiedź i odpowiednio niższą oceną – maksimum 3).

Unikanie złożonych poleceń (w jednym zdaniu), rozkładanie ich na kilka oddzielnych zdań.

W pracy sprawdzającej, jeśli chcemy uzyskać informację (np. definicję) najlepiej dać odpowiedzi do wyboru, ułożone w orientacji pionowej („podkreśl właściwą odpowiedź”).

Sprawdzając daną umiejętność, np. dodawanie, odejmowanie itp. można dać mniej przykładów.

DYSLEKSJA ROZWOJOWA/ RYZYKO DYSLEKSJI

SYMPTOMY ZABURZEŃ

Prace niestaranne, ubogie w szczegóły, prymitywne, uproszczone, schematyczne.

Zbyt silny, lub zbyt słaby nacisk ołówka.

Niewłaściwe rozplanowanie rysunku.

Niechęć do rysowania i prac technicznych.

Trudności z:

- wykonaniem prac plastycznych wymagających własnej inwencji twórczej i wyobraźni
- zachowaniem proporcji rysowanych elementów
- organizacją przestrzenną prac
- konstruowaniu, łączeniu elementów w całość

SPOSÓB DOSTOSOWANIA WYMAGAŃ

Podpowiadanie tematu pracy w razie potrzeby.

Podchodzenie do ucznia, ukierunkowywanie w działaniu.

Unikanie krytykowania i negatywnego oceniania ucznia na forum klasy za powolne tempo pracy, brak precyzji, niezręczność ruchów, problemy z wykonaniem zadania.

Przed wykonaniem prac plastycznych omówienie z uczniem kolejności wykonywania poszczególnych elementów rysunku.

Zachęcanie, motywowanie do wysiłku i ukończenia pracy.

Zwracanie uwagi na mocne strony ucznia, docenianie rzeczywistej pracy i wysiłku wkładanego w realizację zadań.

Udzielanie pomocy przy sporządzaniu wykresów, rysunków technicznych, rysowaniu w programach graficznych.

W razie potrzeby wydłużenie czasu na wykonanie pracy lub ćwiczeń.